

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoј mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwoś da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ói khmana
Žiwnoś je;
Žiwa woda,
Klěž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Serbske njedzelske kopjeno. •

Budyschin

8. januara 1928

Bauzen

Čišticež a naklad Čsmolerjez knižicziščezernje a knižarnje sap. družst. s wobm. ruč. w Budyschinje.
Wutħadža łóždu ħobotu a placki bęrtlętnje 78 stotnych pjenjełtow.

Čswjedzeň tšjoch kralow.

Žana 12, 20—23.

Č nascheho teksta ħwęczi ħo ħłowo: Mý ħzyli rady Žesufša wohladacž. To je ħłowo polne ħwęcłka. To je jene wot jadriwnych ħłowow ħwjateho piřma. To je Bože ħłowo, na tym žaneho dwęla njeje. Tu je ħwjata semja. Tu mamy ħo čžrije wufucž wot ħwojich nohow. Njeje tebi, mój čžitarjo, jako by čži ħłonzó sħadžało, hđňž to ħłowo ħłyšichš, haj lędy je sęsħadžało, dħa hižo twoju wutrobu wohręwa. Tu je čžisty powętr, kaž wón pluzam derje čžini, žadny dym a žana kurjawa. To je duch wot Božeho ducha. Žanowe ħłowo, wuras pneumatiskeho, to ręka duchowneho sęženja. Tuto ħłowo namakamy wyřche snutsowneho nutskħoda do ħrodžiščezanskeho Božeho doma napiržane. Wono tam tñježi kaž kral a ħlada takřez łóždemu, kiž sastupi, do wutroby a prasħa ħo jehó, ħacž ma jenož žadanje, Žesufša wohladacž. Kał pola tebję steži? Njeh piřamy abo přędujemy, a njeh čžitařch abo ħłyšichš, dnyrbjał jenož Žesufša wohladcž ħzyčž.

Mý ħzyli rady Žesufša wohladacž.

1. Někotři ħriħojo pak bęchu mjes tymi, kiž horje psħiřchli bęchu na rócžny čžař ħo modlicž. Čži psħiřtupichu k Žilipej, kiž bęsche s Betsaidy w Galilejskej, prošachu jehó a džachu: Kñježe, mý ħzyli rady Žesufša wohladacž. Póħanjó potajřim męjachu žadanje, toħo Kñjesa wohladacž. Čħzychu jemu ħořdowacž na rócžny čžař, mjes tym so Židowřki lud we njewęrje wot njehó wotpadny a ħebi jehó wróczenje do potajřstwa žadařche. Njedopomni nař to na tamne ħłowa Kñjesa Žesufša: Žiħ wjele psħiřđže wot ranja a wot wjeczo-

ra a budže s Abrahamom, Žsaakom a Žakubom w njebjęskim kraleřtwje sa blidom ħędzicž, ale džęczi kraleřtwa budža wustorkane do najħłubřcheje čžęmnořčje, hđžež budže wurče a subowřchipjenje. Węcze, ħriħojo ħzychu Žesufša čžęlnje widžecž. Bęchu wjele wo nim ħłyšcheli, kał mójnje přędowařche a kał wulke džiwny čžinjęsche, kał ħhornych wopňtowařche a wustrowjęsche, haj kał ħamnych morwnych sbudžęsche. To bę ja-čžisħcž na niħ čžiniło. Nětko ħzychu tež podobu wohladacž. Njebęchu ħamopravi, tupi a ħyczi, ale to njewšħędne a wurjadne ma ħisħcže wliw na niħ. Bęchu ħisħcže wčžipni a nowemu psħiřtupni. To je wjele winojte. Pšħetož hđňž ħo čžłowjek na nohi njestaji, dħa Žesufša njewohlada. Ale, mój čžitarjo, njeje tež tu tak, so je Bóh to najlępsħe čžinił? Wón je čžłowjekam ħwęcłko sęsħadžecž dał. Tak je Bóh ħwęcł lubował, so wón ħwojehó jeničžkeho narodženeho ħyna dał je, so bychu wřchitzy, kiž do njehó węrja, sħubjeni njebyli, ale węcžne žiwjenje męli. Pšħetož ħlaj, čžęmnořčž psħiřtupwa semju a mrořota ludži, ale na tebi sħadža tón Kñjes, a jehó krašnojčž da ħo widžecž na tebi. A póħanjó budža we twojim ħwęcłle kħodžicž a kralojó w tejjasħnořčži, kotraž na tebi sħadža. Póħanjó bęchu tola tež mudri s ranjehó kraja. Woni sa ħwęcłdu nowehó narodženeho krala tnych Židow džęchu. Ta je jim pucž pokasala, ale tón Kñjes je jim ju ħwęcčicž dał. Wot čžłowjeka ħo ničžo druge nježada ħacž: Stawaj a rosħwęcłuj ħo! Podař ħo na pucž! Dži horje na rócžny čžař ħo modlicž. Widž a ħłyšch.

2. To niž jenož póħanam, ale tež nam placki. Mý ħzyli radži Žesufša wohladacž. Že nam tež tak sřrawnje wo tym čžinicž kaž ħriħam, prošymy mý tež kaž woni Žilipa, mamy

my też każ woni cześcżazu naręcż: Knjeże, wuprajimy my też każ woni tak możnje, ale tola tak poniżnje kwoje należenja? Wulki rosdzěl wschał je mjes tamnymi Griciami a nami. Griciojo chzynu a móżachu tego Knjesa cżelnje wohladacz, my pał jenoż duchownje. A wjetšchi saczišcż bjes dwěla na cżlowjeka cżini, hdyž może nikoho wot woblicza ł wobliczu widžecz. Wulzy cżlowjekojo hiżom pšhes kwoju wořobu a kwój wustup skutkuj. A tola sa sbóžnoścż to nicžo njewuczini. Farisejšzy a piřmawuczeni móżachu tego Knjesa kóždy džen widžecz, ale woni bėchu a wořtachu tego mženjenja, so je jenoż cżlowjek. Jim jeho pšchewnywanje w jich řriedžišnje ł sbóžnośczi njeřklužesche, ale ł řudej. Woni njebuchu pod jeho předowanjom mjehzy, ale twjerdži. S widżazyymi woczemi njewidżachu, se řlyšchazyymi wuřchemi njeřklyřchachu, pšchetož woni to njeřrosumjachu. Potajkim to řklowo: My chzynli radži řesuřa wohladacz, može řo też dženřa hiřcze dopjelnicz. A wono řo dopjelni, wschał niz, hdyž řu woczzi, ale hdyž řu wutrobny wotewřjene. Haj, mój cžitario, mjes widženjom a widženjom je hiżom rosdzěl. ředyn cżlowjek wjele wjazzy widži hacž druhi, hdyž runje wjazzy hacž dwė woczzi nima. Wobdarjenny wjele wjazzy widži hacž njewobdarjenny. A njeje řo tebi řamemu hiżom tak řchło, so řy druhdy jařniřcho widžił hacž druhdy, w dnjach řtrowořcze jařniřcho hacž w dnjach řthorořcze? řklowna wėz je, so mařch wotewřjenu wutrobu. Kał někotry předař je lėta dořho předował ł wulkej mozu a derje wuhotowanym duchom, a tak někotry pořkluřar je lėta dořho pořkluřał, ale řenje řo řadanie řpokojiko njeje: My chzynli radži řesuřa wohladacz. Na kim je to leřako? Pał na předarju, pał na pořkluřarju, pał na wobėmaj. Wřhitko bė jenoż wařchnje. Kóždy bė řo na to řwoje řwuczil. Chzemy-li řesuřa wohladacz, dha mamny wřhitko, řchtož nařche je, wonkař wořtajicž, a to pytač, řchtož tego Knjesa je. Eso řamnyř dyrřimny řapomnicz, mjes tym, so na tego Knjesa řpominamy. Wřhitke nařche myřle a pomnyřlenja maja na Boha řkóžene byčz.

3. Potom dořtanjemny řohnowanje. Sbóžnoścż budže nařcha. řesuřa widžimny, řajtiz won je, mjenujzy jako řbóžnika a wumóžnika, ale też jako řudnika. W tutym hodownym cřaku drje nam bóle řbóžnyřcžinjaza móż hacž řudjenje nařcheho Knjesa nadpadnje. Ale zyle tola też tamna powaha njewuwořtanje. My zyleho řhryřtuřa widžimny. A hdyž we přėnim řawje řczenja řwj. řana cžitamy: My widžichmy jeho řařnoścż, jako řařnoścż jeničřkeho narodženeho řsyna wot Wótza, pořny hnydy a prawdy, dha nař te řklowa tola hnydom na tamne řklowa 25. řawa řczenja řwj. Mateja dopomnja: Hdyž pał cżlowjeřki řsyn pšchindže w řwojej řařnośczi a wřhitzy řwjeczi jandželjo ł nim, tehdy budže ředžecz na řtole řwojeje řařnoścze. řene je w nařchim cřaku pšchihódnė, nař ł nařcheho řpanja wubudžicž. Wřhitko tola we řtaryř kolijach dale njeřdže. A tohodla je nam wořebje wařne. řy wěřch, mój cžitario, so epifaniřki řwjedžen po řakonju řadny řwjaty džen wjazzy njeje. Wjele lėt je hiżom w řakřej řbėhnjenny. řenož zyrkej řon hiřcze řwjeczi. Wona tuton nařřtariřki řchescžanřki řwjedžen tak rucže řpuschřicž njeha. Knježerřtwu won njebė wařny dořcž, so by řon wobřhowało. Wjetřchina nařcheho řakřkeho luda je řo pšchecziwo tutemu řwedženju wuprajila. řjeje to nam druhim pšchicžiny dořcž, něřk řwoje řtejiřcžčo prawje wopomnicz? řo řwuczenny wawřnju epifaniřki řwjedžen wjazzy řwjeczič njemožemy, dořelž je wulki, dželawy džel luda wot njeho wuřamřnjenny. řsmy my prawi wopytowarjo Bóžeje řklužby, dha na tutym dnju bóle hacž hewał, wutrobniřcho hacž hewał

řobuřřchescžanow, řotiz w Bóžim domje pšchewnywacz njemóžaj do řwojeho dobrořrořchenja wobřamřnjenny. A my řami řmėjemny wěřcze w zyle hinařřchim řmnyřle wotewřjenu wutrobu hacž hewał. řchetož my řmy czi wuřwoleni, czi lėpřchi, czi najlubřchi, řotrymž je řkladnoścż pořkicžena, řesuřa wohladacz. řsyn řebi řamolwjenja wėdomny? Wěřch řebi lėpřchinu wařicž? řnejřmy mudrym ł rařřcheho řraja podobni? Woni řwoju dřohu cřehnicu pod řwětke hweřdy do řethlehemu, mjes tym so řerodařch řwoje řařořne pšchihoty cžinjěřche. řařřch njepřchecželow ma řon řnjes też dženřa. řžimny jim ł pucza řaž czi mudri. řžimny řwoju pšchikluřnoścż řaž woni. řytajmy řnjesa řesuřa řaž woni a Griciojo, wot řotryřchž je w nařchim tekřcze řecž. A je to nařche řprawne přozowanje, dha jeho też namařamy, dha jeho wohladamy. řotom budžemy pšchewinjeni, a bjes tego, so nař řchto napomina, woczimny řwoje řchazy a wobdarimny tego Knjesa je řklotom, ł wyruchom a ł maru. To řu tola jenož řachodně řubřa sa njeřjeřte řwětke.

Haj! hweřda řendže ł řakuba,
Řiz řařne řwětke wot řo da.
řa hweřda bė, řnjes řesu, řy,
řiz řy nařch lubny bratr něř řy. řamjeř!

řody w puřcžinje.

(řotracžowanje.)

řjebėch wěřo řwólniwy, hnydom po řajkimle pšcheprořchenju cžinicz. řořnach tola, so njemėjachu nicžo dobre wemyřlach, dořelž mje řařo njestrowjachu. ředyn ł nich řo mje woprařcha: „řchto řy řy?“

„řsyn řllemagna!“

„řchto cžiniřch tu w puřcžinje?“

„Chzu řynow puřcžiny řeřnacž!“

„řsyn řy řařir?“ — řjewėřjazy. —

„řsyn řchescžijan!“

Dořelž bė mi hewał řahmed ł tołmacžom, dořelž jenož mało arabiřzy řořumju, njemóžach řo dale ł nimi rořřecžowacz.

„řat el řulus!“ — řaj nam řwoje řjenjeřny! — řnapřchecziwi druhi, pořadliwje na mnje hładajo.

„řaiřřch!“ — řo řo něřtanje! — wotmolwich ja, do powětra wuřřeliwřchi.

„řaiřřch!“ — řo řo něřtanje! — řawořach a wuřřelich do powětra. řdobom pohonič řonja a řechach řoło na prawizu. řak bėch bōřny ředuwinam do boka pšchihoch. řo bė ł wotpohladom. řój wuřřel bėchu zyle wěřcze w lėhwje mořich pšchecželow řlyřcheli. řojim njepřchecželam móżach řak řadžewacz cžeknyčz, hdyž řo ł lėhwa bliřachu. řubjeřniřzy też řa mnu njepřchijěřchachu; bėchu po wřchėm řdaczu pšchi wařnym wuradžowanju. řōřny wuhladach ł lėhwa řo bliřo mřocžel; bė mi wěřte, so bėchu to řuweitatojo.

řuž řpyřach hiřcze dale wokoło rubjeřnikow řechacz a jim do řhribjeta pšchincz. řo řo mi też pořadži. A řak řo wjeřelach, so řo řuczi něřk pomakřu řechajo mi bliřachu. řak njemóžachu řo dořladacz na řo bliřazy řtřach, na řuweitato. řako bėchu řo řuczi hacž na 50 metrow pšchibliřili, jich hařle pyřnyřchu. řchzynu hnydom cžeknyčz. řola řa to bė to pšchepořdže! řa wobarach řim wot přėřka a mjes tym dořechachu řuweitatojo a rubjeřnikam njebė móžno, wucžeknyčz.

řa rořpowjedach řahmedej, řchto bė řo řtało. řuton tołmacžesche, a bōřny wjedžachu řuweitatojo rubjeřnikow ja-

tych do lęhwa. Machmud, scheidowy syn, pschikhwata a spó-
sna w tutnych pjeczoch mužach tych, kotřiz bęchu jeho nadpad-
nyli a wurubili, a ęo na tym wulęz wjeęeleęche. A teę we
lęhwoje bu wjeęele wulke. Sajecęi buchu swjasani a strażo-
warjam pschepodacęi.

ęa wostach tutón wjecęor hięhcęe w lęhwoje a hotowach
ęo na dalepucęowanje ęa pschichodny dęeń. —

Bę najajtra rano do ęhadęenia ęłónęa. ęyly ęplah bę
ęhromadęeny a pschewodęeęche mje. ęako bęchmy troęchku ję-
chali, rosęohnowa ęo scheid ę wutrobny mi ęłowami, jeho ęyn
Machmud pschewodęeęche mje hięhcęe hacę do połodnja. —

Tak cęehnjech nętk ęaęo dale psches puscęinu; nicęo dale
ęo njeęta. Bę po ęhtyrjoch dnjach. Pschindęechmy do owaęny,
kotrąę njebę wobnylena, hacęrunje męjeęche dobru wodu. Na-
ęu lęhwo bę pod palmami. Achmed cęinjeęche ęaęo kucharja.
ęa pschehladowach wščelake ęapiski. Spodęiwnje! Namakę-
nych ęwoju mału protycęku. Dofelę ęebi wščelake ęapiski na
ęwojich pucęowanjach cęinjach, ęo bny ę cęaęom w swięku
wostak, pschehladowach nękotre ętrony ęwojich knięłow. Tu
ęapšchimny mje radoęcęiwe naętróęenie: moja protyęka poęa-
ęowakęche 24. dezembra, patorščizy.

Boloętnoradoęcęiwje bu mi wołoko wutrobny. W duchu
pschęęadęich ęo do ęwojeho Cęorneho lęęa, widęach cęęmno-
cęorne moręo lęęow ę dolami ęrjedęa, ę burękami domami, tak
pęknymi. ęa widęach ęameho ęo jako hólęa pschi ęwojim
nanje, pnyęcho hodowny ęhtom, widęach kulu a ęaęo kulu,
ęwęcęku a ęaęo ęwęcęku, donię tam hodowny ęhtom wot de-
leęach hacę horjeęach ęo bnyękotazy njeętejeęche na blidęe. ęa
widęach w duchu, tak ę wowku do Boęeho domu krocęach; to
bę tak ęwjatocęnje: „Cęicha nóz, ęwjata nóz!“, „Wny dęę-
cęatka pójcęe!“ Mi bę, jako bny pschęęelow hłóę we wu-
ščomaj męł. „Boęa nóz“ bę nimo; widęach ęo duęny po pucęu,
widęach hodowne ęhtomy ęo ęaęnje ęwęcęęe, a namakach do-
mach pod hodownym ęhtomom ęwój hodowny dar.

Alle nętk tule dołowowoko mje morwa, ęolta puscęina!
(Pschichodnje dale.)

Mięionęstwo.

Nętkle ęo teę w politiękch nowinach wjele wo nuęny
pięche, w kotreję je mięionęstwo, tak teę naęche ęakęke mięionę-
stwo a ę nim Herrnhutęke. Nadawki hladaęny roętu; ęnę ęu
wulke a dęęlacęerjow je mało, pschemało! ę tutnymi powje-
scęemi je ęo mjes ludom pschikhilnoęcęe ęa mięionęstwo doęny-
ło a ludęo ęu swólniwi, dawacę a podpjeracę. Nętk pał kęo-
dęa pólęelnizy ęektow wołoko a pschewawaju ępięny a knihi a
nałožują pschi tym huęto to mjeno „mięionęstwo“. ę tym
pał njemęnja naęche mięionęstwo mjes pohanami, ale ęwoje
dęęło a skutkowanje mjes naęchimi woęadami a w tutnych
huęto doęcę runje mjes najęwęrnięęchimi a najwoporniwięchimi
woęadnymi. ęekty maja wščak ęa nuęne, tu mjes nami
„mięionęrowacę“, męjo naę ęa njewęrięęny, ęhubjennyę pólę-
now. —

Tehodla cęnyli tola woęadni wobhladniwi bnyę a mi-
ęionęke pięma jenoę pola duchownych ęebi ękacę abo ęebi
w ęnatnych kniharnjach kupowacę a mięionęke dary jenoę du-
chownym pschepodawacę, ęo njebnychu ęo tute pjenjeęny, kotreę
bęchu w luboęcęi naęchemu mięionęstwu mjes pohanami wę-
nowane, cęięcęe hinał nałožowakę a ęamo pschęęiwo dari-
cęelam a dobroęęelam a jich ęyrkwi.

Tohorunja ęchłoduja naęche kniharnje, kotreę ępięny a
knihi naęcheje ewangeliękeje węny pschewawaja. Wny pał cęęe-
my tola runje teę naęche ewangelięke pięmowięta podpjeracę!

ęso ęapraj ęam.

W naęchim cęaęu wuhotuja ęo wščę mólęne wuhotowa-
nja, woęebje teę tak mjenowane: „wabjaze tnyęenje“ —
Werbewochen. — Wubnytk taękich wuhotowanjow je huęto
ęnadny, abo tola nicęo wo nim njeęhonięch. To ęnadę je
tohodla na cęaęu ęo ę praęęenjom ęabęracę, kotreę je ras
Barlińęki ęarač ętajil: „Kak dęa by było ę tnyęenjom ęa-
přęęa ęameho ęo?“ — Selbstverleugnungswoche. — ęnyle
węęte je, ęo mohło ęo wjele wukonjeęę a wjele dobreje pomo-
ęy poękicęicę, byli ęo taękile tnyęeń ęwęru dęeręak a jeho ęa-
danje ęo woprawdęe powščittkownje pschewjedło! Kak mohł
tu kólęny jenotliwy pomhacę! Kak wjele mohł kólęny jenotli-
wy pomhacę! Kak wjele mohł kólęny jenotliwy ęa powščit-
kowne ępomozęne ękutkowanje pschinosęchowacę, hnyę by tnyęeń
dołho ęo wostajil kólędeje bleęche wina, kólędeho ęarancęęla pę-
wa, kólędeje ęchłeńcęki palenza, kólędeje zigary, kólędeje ziga-
rety, kólędeje trubki tobaka, teę prięki tobaka, hny by ęo wo-
ętajil kólędeho wopyta korcęmy, ęinowa, rejwanękeje ęubje,
dęiwadka, hny by ęo wostajil wščęch ęhłóęcęęekow, ęaę ęcho-
kolady, plazęow, ęmjetany, teę zuseho kofeja! ęhto ęo, telko
milijonow njepščęęini ęo tola ę tutnymi węęami ęa jenicęęk
tnyęeń wot ętarych a mlodych, wulkię a małyę, ętarschich a
dęęcęi! Te pjenjeęny, kotreę kólęny ęa wščittke tute a hięhcęe
druęe podobne węęny a węęki ęa tnyęeń wudawa, dnyrbak kólęny
ęwęru ęlicicę a ęa węętu „dobru węę“ „woprowacę“. Wono
ęo telko ręcęi a wobęaruje, a ęalocęi a ękoręi — tón ękutk,
kotryę by pomhacę mohł, pał pobracęuje, wuwostawa! A tola
to njeje ęadny ękutk, kotryę by njemólęny był! Tón jenotliwy
a teę tón lud mohł ęo ę tomu ęhrabacę, byli to cęnył! Alle ta
wola, ta wola! —

ęyręej a ętat.

ęakęka ęrajna ęnoda ęo 5. męřęa ęa nowe poęęęęenia
ęeńdęe. ęeje wubjerki dnyrbja hięo 27. a 28. februrara ęap-
cęęcę, wuradęowacę wo pschędmjetach ęa hłowne poęęęęenia.

Wščelke ę blięka a ę daloka.

Mięionęki direktor dr. ęhmels je ęo 21. dezembra ęo
ęwojeho mięionękeho pucęowanja domoj wrócęil. Na tutnym
je Wjecęornu a ęuęnu Afriku wopytak, ęo by naęhonjenja
ęhromadęil, kotreę ęu ęa ępomozęne ękutkowanje naęcheho mi-
ęionęstwa nuęne. ędobom bę to więitazija naęcheho mięionę-
keho dęęla w Rańęhej Afrizy.

ęserbęka předaęęka konferenęa. Wóndęelu, 9. januara, je
dopolodnja w 10 hodę. ę dnyękom ęeńdęenje ęerbękeje předaęękeje
konferenęy. Pschitomnoęcę wščęch ęobuętawow je nuęna.

ęnjeęich ęararjow proęnymy, ęo bnychu ęa naęcheho nje-
dęelnika, ęię cęęe ędobom ę woęadnikom naęchich woęadow
bnyę, lęne rosprawy bórny ęapólęali. Do tuteho ęłušęeja
tola pschewewščem, hnyę ęo tola w politiękch nowinach woęęe-
wjeja! — ę tutej přoętwu ęjednocęamy tu dalęchu, ęo bnychu
nętk teę hięhcęe woęadny, kotreę hacę ęem ęwoju ętawięnu we
„Pomhaj Wóh“ njewoęęewichu, tutu tola nętk lęęka woęęe-

wife, a to, jeli so nětak móžno, i wobrasom abo lěpje hišćeje s wobrasami.

W Budesteczach. W našej wožadze buchu w lěcze 1927 117 džěczi tčzene, 65 hólzow a 52 holzow. Žónkrócž běšchtaj dwójnikaj, 20 njemandželskich džěczi a 7 mormonarodžennych. Licžba nowonarodžennych je křětro wróczo schła, pšchetož do wójny bě najwjětšha licžba 202, w lěcze 1925 běchu 136 džěczi, 1926 = 123 džěczi a pšched sto lětami 79 džěczi. Konfir-měrowanych bě jutry 1927 147 džěczi. Wěrowacž dachu šo 51 porow, 1925 = 31 a 1926 = 34. Wumrěli šu 53 paršchonow, 17 džěczi, 16 mužow a 20 žonow. Do wójny šu šo kóžde lěto wofoło 100 khowali, pšched 100 lětami běchu 50, 1925 = 58, 1926 = 77. Eswjate Bože wotkasanje šwjecžachu w lěcze 1927 4598, 1887 mužow a 2711 žonow. Domach dachu šo woprawjecž 229. W lěcze 1926 džěchu k spowjedži 4855, 2017 mužow a 2838 žonow. Šběrki wunješechu 4320,54 hr. Ša mižionstwo mjes póhanami šo woprowachu 1030,35 hr., ša šnutskowe mižionstwo 132,21 hr., ša wo-šadnu diakoniju 408,43 hr.

Wošacizny. W našej wožadze šmny nětkle w hodownym tčazu šchtyri wišelake wošebite hodowne šwjatocžnosćje wu-hotowali. Žónške towařstwo šapocža šchtwórteho adventa; wuhotowa šebi a hošczom pěknny hodownny šwjedžen pod ho-downym šchtomom. Hodowne ewangelion a hodownny špěw šwjěšeli štarnych a mlodnych a tohorunja rjane hodowne bli- do ša štare macžerki naščeje wošadny. Hodowna radošć bě mjes nami a hodžiny šo pšchěpěšchnje minychu. Tšeczi džěni ni- mamny drje w Božim domje wjazny Božu šlužbu, tola hodownej šwjatocžnosći naščeje mlodžiny ščinichu jón ša prawny hodownny šwjedžen. Popołdnju šhromadži towařstwo mlodnych holzow wišče šwoje šobuštawny pod hodownym šchto- mom, na kotrymž a pod kotrymž běchu rjane hodowne dary. Hodowne šlowo, hodownny špěw a hodownny pšchednoscht jich wjele wutwori rjany hodownny šwjedžen, pšchi kotrymž tež ho- downe wješelenje šwoje prawo wobkhowa. Ale wišchaf tež křutne šlowo a křutny špěw da šo škřychecž; ša někotre i na- šcheho towařstwa bě to šdobom hodžina rosžohnowanja. — W wjecžor pšchisaměny šo podobnje wuhotowany šwjedžen muž- šteje mlodžiny. Tež tu bě špocžatk a šašožk hodow lube ewan- gelion. Šjes tuteho ani pola mlodnych ani pola štarnych ža- neho wěrneho hodowneho wješelenja a tak tež niz mjes mlo- džinu. Hodownu dopomnjeńku nješesche šebi tež i tuteho šwjedženja kóždnj domoj. — W tež džěni 28. dezembra bu ho- downny šwjedžen. Pacžerške džěczi — 7. a 8. lěto — běchu šebi wuhotowale hodny, tež na šarje, hđžež mamny nětk po- derje dokonjany a i wulkej darniwosćju a i wjele špomoz- nym šobudželom wošadnych pšchewjedžennym twařškim džěkom ša tajke wuhotowanja pšchihodny rum, hđžež šo pšchedewšchěm tež pacžerška wucžba džerži. Nječy tež wulka čžrjódka nje- běchmy, hodowne wješelenje bě wulke. Kaš mohlo to tež šinaš hncž tam, hđžež šo džěczi šhromadža wofoło hodowneho šchtoma, pod kotrymž hodowne ewangelion a hodownny dar wócžko, wucho a wutrobu wješeli. Nječy tuto wješele dale křinczi nětk w mlodnych a štarnych a budži džaf a křwalbu Bohu tomu Knješej!

Š Hrodzišchca. Žyrtwinške powješćje i lěta 1927. Wo- šebje šwjěšelaže je wošpjetne pšchiběranje špowědnych, ale najbóle pola Němžow, pola tnych šamnych mjenujžny na 42, pola Šserbow jenož 6. Tak je licžba špowjednych hacž na 2081 pokročila. 896 špowjednych bě mužškeho a 1185 žónškeho ro- du, 1543 Šserbow a 538 Němžow. To šu pšchi šhromadnej

licžbje dušchow wo 1934 107 procentow. Mjes nimi je 78 špowjednych, kotřiz šu khorosćje abo štarobny dla Bože wotka- sanje domach wužiwali, a to 70 Šserbow a 8 Němžow. Ša škutk šwonkowneho mižionstwa bu 616 hriwnow woprowa- nych, to šu 31 pjenješkow na hłowu. 440 hriwnow bu nada- wanych pšchi špowjedžach w žyrtwi a w domach, abo tež wot čžitarjow Mižionškeho Pošola, 140 hriwnow šběrka šwjě- dženja tšjoch kralow a 36 hriwnow ta njedžele Rogate wu- čžinjesche. 609 hr. je šo ša druhe škutki křchescžanskeje lubo- šćje woprowalo. Wšchitkim daricželam šo tež pšchi tutej škladnosći wutrobnny džaf praji. Narodžiko je šo 42 džěczi, 3 wjazny hacž w lěcze 1926, mjes nimi 10 njemandželskich, to šu 23 procentow wšchitkich džěczi, a to 24 hólzow a 18 hol- zow. Šene je w běhu lěta šašo jemrělo. W Nječhornju je šo 8 džěczi narodžiko, w Katojdach 7, w Šrodzišchca a Droždžiju 6, we Woržynje a Škanežach 4, w Kortnizy, Wi- chowach a Bělej Šorje 2 a w Brěšezach 1 džěcžo. Pšchipowje- dašo je šo 22 porow, 3 mjenje hacž w lěcze 1926, šwěrowa- nych 15 porow, 1 mjenje hacž tehdy. Wumrjělo je 29 wošo- bow, 2 wjazny hacž w lěcze 1926 a to 15 mužškeho a 14 žón- škeho rodu, hacž do 14. lěta šwojeje štarobny 6, wot 14. hacž do 20. lěta 1, wot 20. hacž do 30. lěta 3, wot 30. hacž do 50. lěta žana, wot 50. hacž do 60. lěta 5, wot 60. hacž do 70. lěta 4, wot 70. hacž do 80. lěta 5 a wot 80. hacž do 90. lěta tež 5 wošobow. Mjes tymi, kotřiz pšches 20 lět štari wumrjěchu, běšchtej dwaj šwobodneju mužaj a jena šwobodna žona, 8 že- njennych mužow a pjecž žěhnjennych žonow, 2 wudowžaj a 4 wudowny. Najwnjšchšha štaroba bě 84 lět 2 měšazaj a 8 dnjow. Pacžerškich džěczi bě 43, jene wjazny hacž w lěcze 1926 a to 20 šerbškich a 23 němškich. Pšchirunamy licžbny i lěta 1827, dha bě pšched 100 lětami 54 narodow, 3 wěrowanjow a 24 khow- wanjow wjazny hacž 1927.

Š Minakala. W Minakalškej wožadze je šo šandžene lěto narodžiko 56 džěczi, mjes nimi 6 njemandželskich a 3 morwe, a to 31 hólzow a 25 holzow. Eswój křchcženiški šklub wobnowi 39 džěczi a to 18 hólzow a 21 holzow. — Pšchipo- wjedalo je šo 32 porow a wěrowanych bu 21. Wumrjělo je 28 wošobow a to 12 mandželskich (7 mužow a 5 žonow), 1 wu- dowž, 4 wudowžy, 1 mlodženiž, 1 mloda holza a 9 džěczi, naj- štaršcha 86 l. K Božemu bliđu pobny 1604, 30 mjenje hacž lěto- prjedy, mjes nimi 1100 Šserbow a 504 Němžow, 651 muž- škich a 953 žónškich, a mjes nimi 191, kiž šu pšchi kemšchenjach na wšach abo na khoroložu Bože wotkasanje wužiwali. Kol- lektny šu wunješke 320 hriwnow a ša šwjate mižionstwo bu daržene 96 hriwnow. Našche žónške towařstwa paš šu dale woprowale ša křudnych a ša našchu diakoniznu, kiž křornych hlada, a kóžda gmejna je w lubosći k temu pomhala, šo je šo nawdalo 700 hriwnow. Bóh šapłacž kóždemu jeho lubosć a žohnuj dale našchu lubu wošadu.

Porjedženka: W našchim nabožnym njedželskim šopjentu „Pomhaj Bóh“ w čžizle 1 tuteho lěta je šo w křerlušchu, je napiškom „Nowe lěto“ w druhej šchtucžny, přěni a drubi ryncžk, šmyška štala, tam ma šo čžitacž abo špěwacž: „Šemja šandže i nješješami, kiž křašnje pšchěštrjel šny nad nami.“

Šištowanje: f. Ka. ša 2. po epiph.

Šamolwity redaktor: šaracž Wyržacž w Wošacžizach.